

JOAN DE WIT, RAET PENSIONARIS VAN HOLLAND &c.

MULTIS TERRIBILIS CAVEO MULTOS.

Dus was De Wit, wel eer van ieder aagebeden,
 Onfien van klein en groot, van klein en groot vertreden.
 Het loffe luck, dat hem in trans van Beeren troek,
 Schoon telfens op hem aen de bueger wraeck en wroek.
 Dees schoon hem voor een schelm, dees doot hem als verrader.
 Een derde houd sich stil, betreurt hem als s Landts vader:
 Ja t eynd de woedentheydt van s Gravenhaeghe gemeent

Doerschoet, doorsnyt syn leen, en pleuert syn gebent.
 Ja veult syn vlees te koop: hy, die syn Broet voor rucken
 wyl t nyepen van de noot, moet in ul noot selfs backen.
 T luyf leek niet meer een luyf: tot jaek de moort de walgh.
 En kongh t mishandelt luyf ten smaet noch aen de jalgh.
 De werelt kenn' hier uyt de werelt, leer' hoe grooten
 Van t wiffel-sieckel luck gesecele syn en verfoeten.

G. Bida.

N° 2.

5941

